

Ballada O Pięciu Głodnych

SBB

Gdy stwórca wszelkiego istnienia
w niebieskim mateczniku zaległ
w dole pięciu zmyliwszy pogonie
ulicami kamiennego miasteczka biegnie
do drzwi zapartych kołacze
ostatni ramię w ramię
z gipsową Matką Bożą
młodym do śmierci nie spieszno
oczy tylko w judaszach żywe
stara kobieta drzwi na oścież otwiera
dni jej Pan skrzętnie policzył
zostali zatem wśród ścian
zdobnych w święcone ziele
jadłem czętuje kobieta
dzień jeden drugi trzeci
jadła wkrótce nie staje
mężczyźni ściągają obrączki
na palcach radości ślady
a potem kolej na odzież
bo jak wykarmić pięciu
rękoma starej kobiety
ostatni tuli do piersi
gipsową Matką Bożą
jemu ręce staruszki
kęsy podają najlepsze
pasie się głód nagścią
oczy mężczyzn podpala
dłoniom siłę odbiera
wypada Matka Boża
pęka gipsowe ciało
odsłania złoty odlew
i płoną oczy czterech
wśród ścian z święconym zieleciem
i serca ich jak oścień
i palce ich jak szpony
i tylko krzyk jednego
wśród ścian z święconym zieleciem
i płoną oczy czterech